

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

וז"ל מאן דחזא חלמא ולא ידע מאי חזא - ניקום קמי כהני בשעה שעולים לדוכן, ונימא הכי: רבש"ע אני שלך וחלומותי שלך וכו' ויכוון דליסיים גם בהדי כהני, דעני צבורא 'אמן'. ואי לא (כלומר שסיים לפני הכהנים) לימא הכי אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמן שלום, יהי רצון שתשים עלינו שלום. וכתב מו"ז מור"ם, ובמקום שאין עולים לדוכן יאומר כ"ז בשעה שהש"צ אומר "שים שלום", עיי"ש. עצה נוספת הוא מה דאיתא בשו"ע (או"ח סי' רכ ט"א, ומקומו גם מחז"ל (שם) וז"ל הרואה חלום ונפשו עגומה עליו - ייטיבנו באפי תלתא שאוהבים אותה, ויאומר בפניהם "חלום טוב ראיתי", ויאמרו לו הם "טוב הוא, וטוב יהיה, הרחמן יעשהו טוב" וכו' וכנפס בסידורים. והוסיף עוד בשו"ע (סי"ב והוא ממס' שבת דף י"א.) שיפה תענית לבטל חלום רע, ראש לנעורת, עיי"ש. - והדרך הנכונה שישים בטחונו בהש"ת, ולא יכניס לעצמו פחדים ודאגות. וכל מה שאדם יותר קרוב להש"ת פוחד פחות ודואג פחות, והבוטח בה' חסד יסובבנו (תהלים לב, י). הלא תראה שסימפוטמי ותופעת פרעה - הם גם קיימים לא רק אצל הגויים, אלא גם אצל יהודים הרחוקים מדעת תורה ונתיבותיה, אשר דרכיה דרכי נועם, וכל נתיבותיה שלום (משלי ג, יז) ועל כן כל הקרוב לתורה ולצדיקי אמת יודע איך לחיות ולהכיל את בעיות ואתגרי העוה"ז, והרחוקים מהתורה ומהצדיקים לא יודעים איך לחיות והם נעבא"ך ומסכנים אמיתיים רח"ל מהם ומדרכיהם ויהי חלקינו עם תורתנו הקדושה וצדיקה.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויונפלד

מדרש

ויהי מקץ שנתים ג'מים, (משלי יד, כג): כָּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר וְדָבָר שִׁפְתַיִם אֶף לְמַחְסוֹר, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר אֲבָא כְּגוֹן בֵּין שׁוֹתֵה חֲמִין לְשׁוֹתֵה צוֹגֵן. וְדָבָר שִׁפְתַיִם אֶף לְמַחְסוֹר, מְלַקֵּט עֲצָמוֹת אֶחָד בְּצִיפּוֹרִין וְאֵית דְּאֶמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר אֲבָא הָיָה וּבִשְׁעָה שֶׁהָיָה רוֹאֶה עֲצָמוֹת שְׁחוֹרוֹת יִהְיֶה אוֹמֵר אֵלָיו שֶׁל שׁוֹתֵי מַיִם. אֲדַמּוֹת, אוֹמֵר אֵלָיו שֶׁל שׁוֹתֵי יֵין. לְכַנּוֹת, אֵלָיו שֶׁל שׁוֹתֵי מַיִם חֲמִין. דָּבָר אֲחֵר, כָּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר, כֵּל דָּבָר שֶׁנֶּצֶטֶעַר יוֹסֵף עִם אֲדוֹנָיו יִהְיֶה לוֹ יִתְרוֹן מִמֶּנָּה, לְמַה שֶּׁנֶּטְלָת אֶת בְּתוּלָהּ. וְדָבָר שִׁפְתַיִם אֶף לְמַחְסוֹר, עַל יְדֵי שְׁאֶמְרָ לְשׁוֹר הַמְשָׁקִים (בראשית מ, יד): וְכִרְתַּנְתִּי וְהִזְרַתְנִי, נִתְסַף לוֹ שְׁתֵּי שָׁנַיִם, שְׁנַאֲמַר: וְיִהְיֶה מִקֵּץ וְגו'.

(בראשית רבה פט, ב)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר מקץ לכבוד ... אחרשה"ט!

בעורת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חולם... וייקץ פרעה, והנה חלום. ויהי בבוקר ותפעם רוחו, וישלח ויקרא את כל חרטומי מצרים ואת כל חכמיה, ויספר להם את חלמו, ואין פותר אותו לפרעה"** (בראשית מא, א וכו').

הרי לפנינו אדם אומלל, מבולבל על כל הראש, מפוחד, מלא חרדות, ולא יודע מה לעשות ומה לחשוב, ולבו דופק במהירות בדפיקות חזקות והוא קרוב להתקף לב (וכמ"ש רש"י ותפעם רוחו - 'ומטרפא רוחיה', דהיינו שרש"י העתיק את תרגום אונקלוס בביאור הפסוק, אלא שרש"י מסביר כוונתו, שרוחו מקשקשת בתוכו כפעמון) או לאירוע מוחי (שקורין סטרומ"ק).

והוא אבוד עצות, וע"כ מבקש עזרה מכל המלומדים (ע' רס"ג) החרטומים והחכמים שבממלכתו - וללא הועיל (עד שלבסוף הגיע הישועה ע"י צדיק האמת). והנה ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, וחיי עולם נטע בתוכנו, כי יהודי כשר שקיבל הדרכה מרב אמת על פי התורה הקדושה - בוטח בה' ורחוק מכל ההתנהגות המבולבלת והמשובשת הזאת, והוא אפילו חולם דברים מפחידים של ממש מיד נרגע ע"י שמקיים אחת מעצות חכמינו וזכרונם לברכה, כגון הא שאמרו חז"ל (ברכות נה, ב) שמואל כי הוה חזא חלמא בישא אמר (זכריה י, ב) וחלומות שוא ידברו, וכי הוה חזא חלמא טבא - אמר (בלשון תמיהה) וכי החלומות השוא ידברו, והא כתיב (במדבר יב, ו) בחלום אדבר בו. וכן הו"ד למעשה ע"י רבינו הקדוש ז"ל בספר המידות (ערך חלום, ח"א אות א"ב) וז"ל לחלום רע תאמר בבוקר החלומות שוא ידברו, לחלום טוב תאמר בלשון תמיהה: וכי חלומות שוא ידברו? והא כתיב "בחלום אדבר בו". ועיי"ש עוד (ערך

עצות אות ל) שהעצב על חלום רע מבטל את החלום שלא יתקיים (שוה ביאור למ"ש רב חסדא (שם ע"א) חלמא בישא, עציבותיה מסתיידה). ומאידך כתב רבינו ז"ל (שם ערך חלום ח"ב אות א) מי שרוצה שיתקיימו חלומותיו, יכתוב אותם בפנקסו, ואת היום והשעה ואת המקום. (והוא ע"פ מ"ש חז"ל בבראשית רבא (פג, יב) ע"פ (בראשית לו, יא) ויקאנו בו אחיו, ואביו שמר את הדבר. אמר ר' לוי נטל קולמוס וכתב באיזה יום ובאיזה שעה ובאיזה מקום. עצה נוספת הוא מה דאיתא בשו"ע (או"ח סי' קל, ומקומו מחז"ל (שם

תיקון הכללי

ויוציא עמו בששון, ברינה את בחיריו (תהלים קה, מג).

כי היציאה מכל המצבים הקשים ומוחין דקטנות - הכל הוא ע"י ששון ושמחה ורינה, בבחי' (ישעיה נה, יב) כי בשמחה תצאו, כנודע. והרינה והשיר - מועיל מאד לשמחה ולדביקות בה, ורבינו ז"ל עמד כל אחד לעסוק בכך, אף מי שאין קולו יפה (ע"י שיחות הר"ן רעג). ויש רמז נוסף - שזה מועיל מאד לבחור בטוב, בבחינת "ברינה את בחיריו", כי השמחה ומוחין וגדלות - הם היסוד הגדול לבחור בטוב. (מתוך הספר "שי למורא")

עיקר התשובה זוכין בבחינת המנורה (הפסרת שבת חנוכה)

שהוא בחינת אמירת תהלים שכולל יחד אתערותא דלתתא ואתערותא דלעילא בקשר נפלא מזה שאי אפשר להבין ולהשיג כלל. וזהו בחינת מה שראה וזכריה סוד הגאולה שלימה על ידי המנורה שראה כמבואר שם בהפסרת בהעלותך ושבת חנוכה שהוא (וזכריה ד) ראיתי מנורת זהב כולה וגולה על ראשה וכו'. וכלל הענין שהשמן היה נמשך מאליו כמו ממעין כמו שכתוב וגולה על ראשה. וכמו שפירש רשי שם. וסיים שם לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי וכו'. שעיקר התשובה שהיא עיקר הגאולה הוא לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי וכו'. כי הכל מאתו יתברך. והעיקר תלוי בבחינת הנ"ל שנוכה שיהיה נמשך בחינת הארת שער החמשים כנ"ל ששם כלולים יחד בקשר אחד אתערותא דלעילא ואתערותא דלתתא שזה זוכין על ידי אמירת תהלים והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו יתברך תמיד יהיה איך שיהיה.

ואז אף על פי שיודע בעצמו שבוודאי אינו יוצא ידי חובה כלל. אף על פי כן באמת זהו סוד נפלא שאי אפשר להשיג כי נמשך משער החמשים שנמשך על שבעה קני המנורה שהם כלולים כל אחד משבעה בחינת שבעה ושבעה מוצקות. שכל זה כלול באמירת תהלים שכולל כל החמשים שערי תשובה שם תשובתינו אליו ותשובתו אלינו, כולל כולם יחד כי הכל אחד כנ"ל. ועל ידי זה תהיה הגאולה על ידי משיח צדקנו שהוא דוד. ועל כן רמז הגאולה במעשה המנורה וכנ"ל.

(ליקו"ה או"ח הל' קרי"ש הלכה ד אות יט)

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה

הארות על מאמר "בחגיגות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"ב.

שזה בחי' משחז"ל (ב"ר יושב, פ"ד י"ג) ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן, וכו'. הדא אמר שאדם צריך לשאול בשלום דבר שיש לו הנאה ממנו, ודבר זה נלמד ג"כ ממדותיו ית' וכמ"ש חז"ל במכילתא שבשכר לא יחרץ כלב לשונו זכה ל"לכלב תשליכון אותו" וכדאינתא בכרתי ופלתי דהוא מצוה להשליך הטריפה לכלב. ואפי' לגבי דומם אמרו חז"ל (ב"ק צב): בירא דשתית מיניה לא תשדי בי' קלא ופרש"י כלומר דבר הנצרך לך פעם אחת שוב לא תבזוה, שזה בחי' מזה דאינתא בוזוה"ק (תרומה דף קכז). ר' שמעון וגו' הווי יתבי יומא חד תחות אילני בבקעתא גבי ימא דגנוסר ואר"ש כמה יאי צלא דא דחפי עלן מגו אילני ואנן צריכין לאעטרא האי אתר במילי דאורייתא, ואם על דומם וחי כך על בני אדם עאכו"כ, וק"ו בן בנו של ק"ו ישראל זרע קודש שתמיד צריכים להשתדל בטובתם הגשמית והרוחנית.

(מתוך הספר "יש מאין")

תודה - הודאה

צריכין לזקרה מאד בהתקן של תודה - הודאה, דהיינו לעסק תמיד להודות לה' על כל הנסים והנפלאות שעשה עם אבותינו ועמנו מימות עולם עד הנה בכלליות ובפרטיות, ולזכור היטב ולכללי לשבח את כל הטובות הנוראות שגומל עמנו בכל עת, כמו שכתוב (תהלים קג): "ואל תשכחי כל גמוליו". כי באמת זה התקן של הודאה ותודה הוא הדרך נפלא מאד להתקרב על-ידו להשם יתברך מפל מקום שהוא, כי העולם הזה מלא צרות ויסורים ויגונות, ואין טוב בעולם כי אם התורה, כי אין טוב אלא תורה. ומעצם הצרות והיסורים והמניעות שבה העולם קשה וכבד מאד על האדם להתקרב לעבודתו יתברך, ואפלו להתפלל ולהתחנן ולפרש צערו לפני השם יתברך גם-כן קשה מאד, מחמת רבוי המניעות והיסורים שאוטמין את לבו, עד שאינו יכול לפתח פיו ולא להתקרב לשום עבודה תמה, באשר יודע כל אחד ואחד הכבוד שיש עליו בכל פעם ופעם, בכל יום ויום וכו'. ועל-כן עצה גדולה לזה, שבכל פעם יזכיר את עצמו את כל הטובות האמתיות והנצחיות שעשה השם יתברך עם אבותינו ועמנו, עם כל אחד ואחד בפרטיות, והעקר מה שזכה להיות מוצר בכלל מקבלי התורה, והבדילנו מן התועים בדרך המסוקרים והפילוסופים וכו'. וההוגים עקשו בעונותינו הרבים. כי כל אחד מישאל, אם יסתכל היטב על כל מה שעבר עליו מעודו, יראה ויבין חסדי השם וטובו ונפלאותיו עליו בלי שעור, כמו שאנו אומרים שלש פעמים בכל יום: "תודה לך וכו' על נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת", וכמו שאנו אומרים ב'נשמת כל-חי': "אלו פיניו מלא שירה פים וכו', אין אנו מספיקים להודות לך וכו' על אחת מאלף וכו'". כי באמת כל אדם כמו שהוא, מאחר שהוא בכלל ישראל, ומניח ציצת ותפלין בכל יום, ומיחד שמו יתברך פעמים בכל יום ויום, ראוי לו לתן הודאה ותודה להשם יתברך בכל יום ויום על עצם חסדו וטובו יתברך עליו, שזכה להיות מקבל ישראל מקבלי התורה; מכל-שכן, שכל אחד יודע בנפשו כמה טובות נפלאות בפרטיות שגמל עמו השם יתברך מעודו עד היום הזה. וצריך להרגיל את עצמו להודות ולהלל להשם יתברך על כל הטובות שעשה עמו, ועל-ידי זה יהיה לבו נכון ובוטח, שגם עתה השם יתברך לא יסיר חסדו וטובו ממנו, ויחזק לבו על-ידי זה לצעק ולהתחנן להשם יתברך שיצילהו גם עתה מכל הצרות והיסורים, כמו שאמר דוד (תהלים קח): "מי יבליני עיר מבצר, מי נחני עד אדום", הינו, שמי שעור לי עד הנה ונחני עד אדום, הוא יובילני עיר מבצר גם-כן.

(הל' כלאי כרמה ה"ד אותיות ד ה)

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.

נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לחזרה בתשובה של חן בן עליוה * רפ"ש לעמוס בן ג'וליה